

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/30/2016
Identifikačné číslo spisu: 3814010190
Dátum vydania rozhodnutia: 11.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3814010190.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného V. D. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2 T 157/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 11. mája 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného V. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 9. februára 2015, sp. zn. 23To/112/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 4. júna 2014, č. k. 2T 157/2014-153 bol V. D. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. novembra 2013 o 00:30 hod. v Prievidzi na Ulici Mišíka mal pri sebe hydrochlorid metamfetamínu, nachádzajúci sa v 7 ks injekčných umelohmotných striekačiek v podobe kryštalickej látky bielej farby, v 5 ks striekačiek išlo o 14,48 g kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu 77,1 % hmotnostných (báza) - 11 164 mg čistej látky zodpovedalo 279 - 1116 obvykle jednorazovým dávkam a v 2 ks striekačiek 3,63 g kryštalickej látky s obsahom metanfetanínu 77,3 % hmotnostných (báza) - 2 806 mg čistej látky, čo zodpovedalo 70 - 281 obvykle jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 5 Tr. zák. sa odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu

na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obvineného podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 9. februára 2015 č. k. 23To/112/2014-172, zamietol podľa § 319 Tr. por., pretože nebolo dôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený dovolanie, ktoré bolo Okresnému súdu Prievidza doručené dňa 16. novembra 2015. Dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu bolo doručené Okresnému súdu Prievidza dňa 1. februára 2016.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a d/ Tr. por.

Obvinený svoje dovolanie odôvodňuje tým, že verejné zasadnutie o odvolaní, ktoré sa uskutočnilo na Krajskom súde v Trenčíne dňa 9. februára 2015, bolo vykonané v jeho neprítomnosti bez toho, aby na to boli splnené zákonné dôvody. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia určené do vlastných rúk odsúdeného prevzala jeho matka, čo je zrejmé z podpisu na doručenke. Trestný poriadok síce umožňuje za podmienok ustanovených v § 66 ods. 2 Tr. por. pošte vydať zásielky určené do vlastných rúk aj splnomocnenej osobe a odsúdený tak mal formálne zachovanú zákonnú 5-dňovú lehotu na prípravu obhajoby, reálne sa však o termíne verejného zasadnutia od svojej matky dozvedel deň pred pojednávaním.

Obvinený uvádza, že mal záujem zúčastniť sa verejného zasadnutia o odvolaní, pričom si za obhajcu chcel zvoliť JUDr. Jána Kokindu, s ktorým sa stretol 9. februára 2015, asi hodinu pred verejným zasadnutím o odvolaní. Táto skutočnosť je zrejmá aj z úradného záznamu založenom v spise (č. l. 169). Pre krátkosť času obvinený nestihol zabezpečiť preddavok na odmenu za obhajobu. Obhajcu teda obvinený nakoniec nespĺnomocnil, čo JUDr. Kokinda aj súdu telefonicky oznámil. Je pravdou, že obvinený svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí sám neospravedlnil, avšak predpokladal, že ho súd odročí, nakoľko jednoznačne prejavil záujem o zvolenie si obhajcu, čo už do termínu verejného zasadnutia nestihol. Odvolací súd však uvedené skutočnosti vyhodnotil tak, že odsúdený sa odmietol zúčastniť verejného zasadnutia, a preto verejné zasadnutie vykonal v jeho neprítomnosti. Konanie verejného zasadnutia bez prítomnosti obvineného bolo podľa jeho názoru porušením práva na obhajobu.

Obvinený navrhol, aby dovolací súd rozhodol tak, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/112/2014 zo dňa 9. februára 2015 bol porušený zákon, a aby uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/112/2014 zo dňa 9. februára 2015 zrušil a prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza navrhol dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. bez preskúmania veci odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a d/ Tr. por.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovoláním sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. Dovolanie má byť len skutočne

výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Obvinený založil svoje dovolanie na dovolacích dôvodoch v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ a d/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu teda predpokladá, že sa v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami konalo hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, nakoľko mu mala byť jeho prítomnosť umožnená alebo zaistená. Uvedený dovolací dôvod nespočíva v akejkolvek neprítomnosti obvineného na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí, ale len v prípade absencie, ktorá je v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, podľa ktorého nie je možné konať hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bez osobnej účasti obvineného.

Ustanovenie § 293 Tr. por. upravuje prítomnosť na verejnom zasadnutí. Verejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti samosudcu a zapisovateľa alebo všetkých členov senátu a zapisovateľa. Prokurátor sa zúčastní verejného zasadnutia, ak svojím návrhom dal na verejné zasadnutie podnet; vždy sa však zúčastní verejného zasadnutia, na ktorom sa koná o odvolaní alebo o mimoriadnom opravnom prostriedku. Verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného. Následne ustanovenie § 293 Tr. por. upravuje podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného.

Nutnosť účasti obvineného na verejnom zasadnutí je daná buď tým, že súd v zmysle § 233 ods. 1 Tr. por. k verejnému zasadnutiu obvineného predvolá a dá tak zreteľne najavo, že bez jeho prítomnosti nemôže vec rozhodovať, alebo ustanovením § 293 ods. 6 Tr. por., podľa ktorého v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov, čo sa však nevzťahuje na situáciu, kedy obvinený odmietol zúčastniť sa verejného zasadnutia alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ však obvinený bol odvolacím súdom o verejnom zasadnutí v zmysle § 292 ods. 1 Tr. por. iba upovedomený, dáva súd najavo, že nepovažuje prítomnosť obvineného na verejnom zasadnutí za nutnú a uvažuje aj s alternatívou konania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Najvyšší súd má zo spisového materiálu preukázané, že obvinený bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, v upovedomení bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, neospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a dokonca z úradného záznamu (č. l. 168) vyplýva, že obvinený sa snažil vyhnúť účasti na verejnom zasadnutí cestou vypísania na PN. Najvyšší súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že ide o prípad, kedy sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia a preto odvolací súd postupoval správne, ak v súlade s § 293 ods. 5, 6, 7 Tr. por. rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného.

Najvyšší súd v kontexte uvedených skutočností konštatuje, že namietané skutočnosti uvádzané obvineným v dovolaní nenaplnili dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Rovnakou argumentáciou uplatnil obvinený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nakoľko sa domnieva, že bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo. Vychádzajúc z uvedeného, právo na obhajobu zahŕňa viacero komponentov a dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci bez prítomnosti obhajcu a pod., čo v posudzovanom prípade obvinený nenamietal, čím nedošlo k

naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.